

Ruben Hoeke: “Ik wil gewoon zo veel mogelijk spelen”

Geschreven door Sven Bersee ‘Lust for Life Magazine’

donderdag, 19 juli 2012 13:01

In 2008 werd hij door zijn collega-muzikanten verkozen tot beste gitarist van Nederland. Het muzikale talent heeft hij niet van een vreemde: zijn vader pianist Rob Hoeke werd dit jaar opgenomen in The Dutch Blues Hall of Fame. Zondag staat Ruben met zijn band op de Zwarte Cross. Het wordt de eerste keer op het Achterhoekse festival voor de gitarist, die daarnaast alweer werkt aan een nieuw album. Hoeke heeft er zin in, al heeft hij geen idee wat hij kan verwachten. Het publiek kan van hem in ieder geval een stomende rockshow verwachten. “Live spelen is wat me drijft.”

Gevraagd naar de Zwarte Cross kan Ruben Hoeke alleen maar gissen naar hoe het zal zijn. “Er zijn veel mensen die tegen me zeggen dat het heel bijzonder is dat ik daar speel, maar ik kan er zelf niet zo veel zinnigs over zeggen. Ik heb er eigenlijk nog niet over nagedacht.”

Op de website van de Zwarte Cross wordt de Ruben Hoeke Band aangekondigd als een ‘act die vol drive, vuur en passie de blues speelt’. Zelf snapt hij niet zo goed waarom hij altijd in het hokje ‘blues’ wordt gestopt. “Ik heb in het verleden net zo goed allerlei pop- en rockplaatjes gemaakt, dus ik vraag me af waarom mensen denken dat ik een bluesgitarist ben. Mijn vader is een bekende blues- en boogiewoogie-pianist die zijn stempel wel op dat genre heeft gedrukt. Mensen denken daarom misschien dat ik hetzelfde doe. Ik vind blues hartstikke leuk om te doen, maar rock & roll speel ik ook graag. Ik vind veel muziek leuk, op mijn laatste cd zit bijvoorbeeld een stukje fado. En stel je voor dat je alleen maar hetzelfde zou doen, daar word je ook een beetje simpel van. Voor mij werkt dat niet.”

Brede smaak

De 35-jarige topgitarist laat zich voor zijn muziek dan ook inspireren door muziek in alle soorten en maten. “De laatste plaat van Van Halen vond ik heel erg vet, bijvoorbeeld. Dat blijft onbewust in je kop hangen. Ik maak dan vervolgens niet zo’n soort nummer, maar ik kan wel wat met de intentie van zo’n liedje. Laatst hoorde ik I Want You van Elvis Costello. Heeft niks te maken met wat ik doe, maar ik vind het wel helemaal te gek. Ik heb best een brede smaak. In mijn platenkast staan cd’s van Pearl Jam en AC/DC, maar ook Tom Waits en Randy Newman.”

Hernia

Hoeke leeft voor zijn muziek en het kwam dan ook hard aan toen hij onlangs een tijd niet kon spelen vanwege een hernia. “Dat was echt een klap in mijn maag. Ik heb een maand plat gelegen en ben er in totaal drie maanden zoet mee geweest. De pijn was enorm, ik kon amper slapen. Mijn record stond op vijftig uur onafgebroken wakker zijn. Mijn lichaam was blijkbaar zo sterk dat ik niet reageerde op valium en morfine. Dat had mijn dokter nog nooit meegemaakt. Op een zeker moment kwam hij met nozinan aan, een middeltje dat ook wordt gebruikt bij euthanasie-begeleiding. Pittig spul dus, maar het werkte averechts! Stuiterend ging ik door mijn tuin.”

Vette rock

De inwoner van het Noord-Hollandse Wormer is opgelucht dat de periode van pijn achter de rug is en hij zich weer volledig kan richten op zijn band. Op dit moment wordt, met een nieuwe bassist, gewerkt aan een opvolger van het in 2010 verschenen Coexist. “Gewoon echt vette rock wordt het. Al is het voor mij deels nog een verrassing, want hij is nog niet af. Muzikaal en compositorisch zijn we in ieder geval weer een trap verder.”

Live-band

Aan de plaat wordt zorgvuldig gewerkt, maar uiteindelijk draait het bij de Ruben Hoeke Band om de live-optredens. “Wij zijn echt een live-band. Zeker weten. Als we klaar zijn met de derde cd, gaan we werken aan een live-plaat.”

Live spelen is waar het voor Hoeke om draait, dat is zijn lust en zijn leven. “Mensen vragen me wel eens waarom ik niet veel succesvoller ben dan nu, maar dat interesseert mij niet. Het enige wat ik wil, is spelen, zo veel mogelijk. Dat is wat me drijft. Als ik in een kroeg voor dertig man speel die helemaal uit hun plaat gaan, dan word ik daar zo blij van dat ik mezelf door de hele week kan trekken. Het mooiste zou zijn dat ik dit kan volhouden tot ik dood ben, want dat zou betekenen dat ik altijd heb gedaan wat ik leuk vind. Ik zou alleen nog meer willen spelen, maar ik ben eigenlijk wel een tevreden mensje.”